

A - post - le - ne sad i Je - ru - sa - lem og bi - ed på her - rens ti - me, for

5 ø - ren da brat det rin - ged dem, som tu - sin - de klok - ker ki - me.

<p>1. Apostlene sad i Jerusalem
og bød på herrens time,
for øren da brat det ringed dem,
som tusinde klokker kime.</p> <p>2. Det rørte dem alle så underlig,
det var ikke før oplevet,
der taltes om dem i himmerig,
dér blev deres navne skrevet.</p> <p>3. Dér taltes om dem, som livets ord
nu skulde med kraft forkynde,
om himmelglæden ved herrens bord,
som skulde på jord begynde.</p> <p>4. Da hørtes på Sion der sus og brus
det bølgede som et lagen,
med kraft fra det høje det lave hus
opfyldtes på pinsedagen!</p> | <p>5. Da sås der tunger som ild og glød,
Guds venner de fløj i munden,
på alle folks tunger Guds ord genlød,
mangfoldig, men ens i grunden.</p> <p>6. Så tændtes på jorden det lys fra Gud,
der haver som solen strålet,
hvor levende røster Guds julebud
forkyndte på modersmålet.</p> <p>7. Og har vi til nu på det store ord
som børnene små kun stammet,
af himmelens ild, som kom til jord,
vi har dog en gnist annammet.</p> <p>8. Den gnist, den ulmer hos os endnu,
opblusser og i Guds time,
så gladelig rinder det os i hu,
at himmerigs klokker kime!</p> |
|---|--|

N.F.S. Grundtvig